

Posudek vedoucího bakalářské práce Martiny Polákové

John Ruskin vers. Viollet-le-Duc, dva pohledy na umělecké dílo minulosti.
Rekonstrukce objektu Vlašského dvora v Kutné Hoře na přelomu 19. a 20. století

UK FHS, Praha 2010

Na tématu práce jsme se se studentkou dohodli v průběhu mého kurzu Umělecké dílo v čase, který navštěvovala. V rámci konzultací jsme se snažili o koncipování práce v útvaru, který by, na jedné straně obsáhl problematiku v dostatečné šíři, ale současně umožňoval, na takto vymezeném půdorysu, sledovat již velmi konkrétní problematiku rekonstrukce objektu Vlašského dvora v Kutné Hoře. Tato rekonstrukce je výrazným příkladem přístupu k restaurování historického uměleckého díla, aplikovaném nejen v českých zemích na přelomu 19. a 20. století. Purismus, jako jeden z možných přístupů k uměleckému dílu minulosti a jeho restaurování, je jednou z výrazných variant, které lze sledovat nejen na konci 19. století, ale v modifikované podobě do určité míry i v období první poloviny 20. století.

V úvodní části práce se studentka snaží o základní charakteristiku pojmů, s kterými pracuje, tzn. konzervování a restaurování a stručnou historií týkající se tohoto fenoménu. V další části představuje Johna Ruskina a Viollet-le-Duca jako dvě výrazné osobnosti zabývající se danou problematikou, zaujímající dvě diametrálně odlišné polohy v přístupu k uměleckému dílu minulosti. Následují stručné životopisy obou a charakteristika jejich vnímání historického uměleckého díla a přístupům k němu v rámci jeho rekonstrukce či restaurování. Uvádí i konkrétní příklady práce Viollet-le-Duca a všimá si specifík jeho přístupu k historickému dílu a jeho sanaci ve Francii v období, kdy způsob rekonstrukce historických objektů i dílčích restaurátorských zásahů na uměleckých dílech, která jsou jejich součástí, jsou v podstatě shodné s principy uplatňovanými v té době i v českých zemích.

Dále se studentka soustředí na konkrétní příklad přestavby objektu Vlašského dvora v Kutné Hoře a v těchto souvislostech na dobová specifika určující způsob a koncepci revitalizace objektu jako celku. Objekt nejprve přesněji zařazuje do historického kontextu vývoje a proměn Kutné Hory jako urbanistického celku, dále se detailně věnuje koncepci jeho přestavby. V historickém exkurzu se věnuje proměnám objektu od jeho založení až po období zásadní rekonstrukce vedené Ludvíkem Láblerem. V této části práce studentka neopomíná zařazení konceptu rekonstrukce objektu Vlašského dvora do širších souvislostí se společenskou situací nejen v českých zemích, ale i v prostředí evropském, kdy fenomén historismu velmi výrazně ovlivňoval i přístupy ke způsobu revitalizace objektů chápaných jako objekty provázané s výraznými a pro dané společenství důležitými etapami jeho historie, existence a vývoje. Následuje srovnání specifík konzervování a restaurování historických uměleckých děl na území českých zemí a ve francouzském prostředí v tomto období.

V závěru práce se Martina Poláková snaží o pohled na rekonstrukci Vlašského dvora z většího odstupu a sleduje v té době přetrvávající romantizující tendence uplatňující se ve vztahu k dílům minulosti s nastupující modernou v umění.

Cílený výběr literatury a pramenů je dostatečně pestrý, zahrnující jak tituly zabývající se problematikou restaurování a konzervování, tak historií i výraznými společenskými změnami probíhajícími jak v českých zemích tak i v ostatních částech Evropy v 19. století, především pak v jeho druhé polovině.

Bakalářská práce studentky Martiny Polákové tématicky velmi úzce souvisí s již obhájeným textem skeletového překladu, který se týkal knihy Salvadora Muñose Viñase Contemporary Theory of Conservation.

Vedoucí práce musí konstatovat, že studentka pracovala velmi samostatně, práce je velmi dobře a přehledně členěna, jednotlivé pasáže dostatečně pečlivě a srozumitelně koncipovány, obrazová příloha přesvědčivá.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím v rozmezí **výborně – velmi dobře**.

Jaroslav J. Alt
V Trstěnici dne 11. 10. 2010